

borgerligt Egtestabs Indgaaelse, dels et om Egtepagter. Dette sidste er en Misforstaaelse. Det er ganske sandt, at der foreligger to Ting, Lovforslaget falder i to Dele, som meget vel kunne stilles ad. Det ene er om Formen for Egtestabs Indgaaelse, det andet om Betingelserne derfor. Det er de to Dele og kun de to Dele, i hvilke Lovforslaget logisk kan deles. Hvis der nu altsaa var Udset til at kunne gennemføre den ene Del deraf, som det ærede Medlem sætter mest Pris paa, og jeg ogsaa, nemlig den om Formen for Egtestabs Indgaaelse, saa vilde vi sikkert fra vort Standpunkt være villige til at lade hele den anden Side falde, men det vide vi jo, at det er ikke derpaa, det strander. Og hvad angaar den Del, som det ærede Medlem har imod, bestaar den altsaa ikke alene af Egtepagterne, men af Betingelserne for Egtestabs Indgaaelse i det hele, og der er jo det mærkelige, at netop paa den Del af Lovforslaget have vi langt mere Tilslutning end paa den anden. Baa de ærede Medlem selv, det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) og det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkreds (Paulin), kort sagt alle Udvalgets Medlemmer undtagen det ærede Medlem, der har stillet sig ganske negativt, nemlig det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) have været enige med os i, at det var rigtigt her ved denne Lejlighed ikke at indskrænke sig til det, som angaar Formen, men ogsaa at medtage den Del, som angaar Betingelserne. Det, som det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer have imod, er jo kun, at vi blandt disse Betingelser medtage denne om Egtepagter, men der ønsker jeg at saa fast, at dette er ikke en formel, men en reel Indbending. Det ærede Medlem kan ikke mod os anføre dette, at vi her medtage en uvedkommende Ting, naar Taleren er om Egtepagter. Det ærede Medlem kan sige, at den er uvedkommende i Forhold til Formen for Egtestabs Indgaaelse, men den er ikke uvedkommende i Forhold til den Del af Lovforslaget, som det ærede Medlem selv mener maa medtages nemlig Betingelserne for Egtestabs Indgaaelse. Skal man overhovedet have Betingelserne med, mener man reelt set — og det er Realiteten, vi her ere inde paa — at det er rigtigt at komme frem med Hensyn til Forbedring af Hustruens Stilling ved Hjælp af disse Egtepagter, saa maa vi have det med her, thi da hører det hjemme her. Ærede Medlemmer have Lov til at sige: vi ere imod tvungne Egtepagter med fritvalgt Indhold, imod, at der overhovedet

ad den Vej raades Bod paa de Mangler, der kunne være til Stede. Det have vi talt vidtløftig om ved 2den Behandling, og jeg skal ikke komme ind derpaa i Djeblisset. Men saa skulle d'hr. ogsaa tage det Standpunkt ganske klart og reelt og ikke sige, at det er os, der blande noget uvedkommende ind. For eller imod Egtepagter er en Sag for sig. Jeg er i øvrigt aldeles ikke enig med det ærede Medlem i, at man ikke ved vort Forslag om Egtepagter gør noget for at forbedre Hustruens Retstilting. Det er lidt, det er meget lidt, det, man gør; men man aabner dog en Mulighed for, at den kan blive forbedret, det kan jeg ikke noksom betone; man giver Udgang til ved frivillig Vedtagelse at kasse Hustruen en Betræggelse, som hun ikke har nu. Det er dog sandelig noget; det er en Mulighed, der aabnes, som den, der vil benytte den, kan benytte, og jeg troede virkelig, at man her i Tinget kunde vinde nogen Tilslutning ogsaa fra den Side, det ærede Medlem repræsenterer, for den Tante, jeg nærmere har udviklet i Betænkningen, at det er det sunde og naturlige Grundlag for bedre Bestemmelser paa dette Omraade, at man først ad Lovgivningens Vej gennem disse Egtepagter faar at vide, hvad det er for en Ordning af sine Forhold, som vort Folk ønsker og finder mest passende og stemmende med dets Opfattelse af Egtestabets Natur. Det vil man ad den Vej kunne lære at kende, og saa vil man staa roligere, naar man senere kommer til en Lovordning paa dette Omraade. Det gælder her som med Hensyn til Formen for Egtestabets Indgaaelse, at vi aabne Muligheder, som kunne være heldbringende for mange og som ikke lægge skadelig Tvang paa nogen, thi det er ikke en Tvang, nogen med Rette kan rejse Indbending imod, den, at de blot skulde sige, om de ville have Loven, som den er, eller ikke, og andet eller mere behøve de ikke. Til det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Johannsen) beklager jeg at maatte sige, at det ikke er mig ganske klart, hvad egentlig hans Meening var. Han endte med at sige, at det var en „Profanitet“, vi her foresloge, og at han derfor ikke vilde stemme for vort Forslag, han vilde vel endog stemme imod det. Men den Begrundelse, hvorpaa det ærede Medlem byggede sin ualmindelig skarpe Paa-stand — jeg haaber ikke, det ærede Medlem er sig bevidst, hvor skarp den er — synes mig rigtignot meget svag. Det var Egtestabsforstanderne og Kundgørelsen, han paa-beraabte sig som det, der gør Handlingen profan. Hvad er det, der er profant eller gøres profant ved dette Forslag? Dette giver